

ת"ר: לעולם יהא אדם ענוותן כהלל ואל יהא קפדן כשמאי.
מעשה בשני בני אדם (31a) שהמרו זה את זה.
אמרו: "כל מי שילך ויקניט את הלל יטול ד' מאות זוז".
אמר אחד מהם: "אני אקניטנו אותו".
היום ע"ש היה והלל חפף את ראשו. הלך ועבר על פתח
ביתו אמר: "מי כאן הלל? מי כאן הלל?"
נתעטף ויצא לקראתו אמר לו: "בני מה אתה מבקש?"
א"ל: "שאלה יש לי לשאול!"
א"ל: "שאל בני שאל".
"מפני מה ראשיתן של בבליים סגלגלות?"
א"ל: "בני שאלה גדולה שאלת! מפני שאין להם חיות
פקחות".
הלך והמתין שעה אחת. חזר ואמר: "מי כאן הלל? מי כאן
הלל?"
נתעטף ויצא לקראתו.
אמר לו: "בני מה אתה מבקש?"
א"ל: "שאלה יש לי לשאול"
א"ל: "שאל בני שאל".
"מפני מה עיניהן של תרמודיין תרוטות?"
אמר לו: "בני שאלה גדולה שאלת. מפני שדרין בין
החולות".
הלך והמתין שעה אחת. חזר ואמר: "מי כאן הלל? מי כאן

הלל?"

נתעטף ויצא לקראתו.

א"ל: "בני מה אתה מבקש?"

א"ל: "שאלה יש לי לשאול!"

א"ל: "שאל בני שאל."

"מפני מה רגליהם של אפרקיים רחבות?"

א"ל: "בני שאלה גדולה שאלת! מפני שדרין בין בצעי

המים."

אמר לו: "שאלות הרבה יש לי לשאול ומתירא אני שמא

תכעוס."

נתעטף וישב לפניו.

א"ל: "כל שאלות שיש לך לשאול שאל."

א"ל: "אתה הוא הלל שקורין אותך נשיא ישראל?"

א"ל: "הן."

א"ל: "אם אתה הוא לא ירבו כמותך בישראל!"

א"ל: "בני מפני מה?"

א"ל: "מפני שאבדתי על ירך ד' מאות זוז!"

א"ל: "הוי זהיר ברוחך! כדי הוא הלל שתאבד על ידו ד'

מאות זוז וד' מאות זוז והלל לא יקפיד":

ת"ר:

מעשה בנכרי אחד שבא לפני **שמאי**.

אמר לו: "כמה תורות יש לכם?"

אמר לו: "שתים: תורה שבכתב ותורה שבעל פה."

א"ל: "שבכתב אני מאמינך ושבועל פה איני מאמינך. גיירני

ע"מ שתלמדני תורה שבכתבו!"

גער בו והוציאו בנזיפה.

בא לפני הלל. גייריה.

יומא קמא א"ל: "א"ב ג"ד" למחר אפיך ליה.

א"ל: "והא אתמול לא אמרת לי הכי!"

א"ל: "לאו עלי דידי קא סמכת דעל פה נמי סמוך עליו!"

שוב מעשה בנכרי אחד שבא לפני שמאי.

אמר לו: "גיירני ע"מ שתלמדני כל התורה כולה כשאני

עומד על רגל אחת!"

דחפו באמת הבנין שבידו.

בא לפני הלל. גייריה.

אמר לו: "דעלך סני לחברך לא תעביד! זו היא כל התורה

כולה ואידך פירושה הוא זיל גמורי!"

שוב מעשה בנכרי אחד שהיה עובר אחורי בית המדרש
ושמע קול סופר שהיה אומר: (שמות כח) "ואלה הבגדים
אשר יעשו חושן ואפוד"
אמר: "הללו למי?"
אמרו לו: "לכהן גדול!"
אמר אותו נכרי בעצמו: "אלך ואתגייר בשביל שישימוני
כהן גדול!"
בא לפני שמאי.
אמר ליה: "גיירני על מנת שתשימני כהן גדול!"
דחפו באמת הבנין שבידו.
בא לפני הלל. גייריה.
א"ל: "כלום מעמידין מלך אלא מי שיודע טכסיסי מלכות.
לך למוד טכסיסי מלכות."
הלך וקרא. כיון שהגיע: (במדבר א) "והזר הקרב יומת"
אמר ליה: "מקרא זה על מי נאמר?"
א"ל: "אפי' על דוד מלך ישראל."
נשא אותו גר קל וחומר בעצמו:
ומה ישראל שנקראו בנים למקום ומתוך אהבה שאהבם
קרא להם (שמות ד) "בני בכורי ישראל" כתיב עליהם:
"והזר הקרב יומת"
גר הקל שבא במקלו ובתרמילו על אחת כמה וכמה!

בא לפני שמאי.

א"ל: "כלום ראוי אני להיות כהן גדול! והלא כתיב בתורה

"והזר הקרב יומת"?"

בא לפני הלל.

א"ל: "ענוותן הלל ינחו לך ברכות על ראשך שהקרבתני

תחת כנפי השכינה."

לימים נזדווגו שלשתן למקום אחד אמרו: "קפדנותו של

שמאי בקשה לטורדנו מן העולם, ענוותנותו של הלל

קרבנו תחת כנפי השכינה":